

MIJN GESTOLEN LEVEN

Kevin Goes

MIJN GESTOLEN LEVEN

identiteitsfraude in nederland

Nieuw Amsterdam *Uitgevers*

© Kevin Goes 2016
Alle rechten voorbehouden
Tekstredactie Maarten Boers, www.maartenboers.cc
Omslagontwerp Annemarie van Pruysen, www.amvp.nl
Foto auteur © Quintalle Nix
NUR 330
ISBN 978 90 468 2100 8
www.nieuwamsterdam.nl

Inhoud

Voorwoord 7

DEEL I

- 1 1 april 13
- 2 Neppaspoort 21
- 3 Dordrecht 36
- 4 Identiteitsfraude 45

DEEL II

- 5 Dagvaarding 59
- 6 Voor de rechter 66
- 7 Juridische zaken 74
- 8 Slachtoffers 84
- 9 De Nationale ombudsman 93

DEEL III

10	Gepakt	105
11	Proces-verbaal	113
12	Verhoord	117
13	Hoogleraar De Roos	123
14	Centraal Meldpunt Identiteitsfraude en -fouten	134
15	Mijn gestolen leven	141
	Tip & trucs	149
	Verantwoording	155

Voorwoord

‘Lijkend op de sfeer in de boeken van de Duitstalige Praagse schrijver Franz Kafka (1883-1924), op raadselachtige wijze beangstigend, bedreigend (vooral door een overgeperfectioneerde samenleving die zich aan de controle van het individu onttrekt).’ Zo schrijft *de Dikke van Dale*.

Al ben ik ooit begonnen aan *Het Proces* van Franz Kafka, helemaal uitgelezen heb ik het nooit. Daarom moest ik toch even opzoeken wat een kafkaëske situatie precies betekende. Volgens mensen om mij heen was ik namelijk in zo’n situatie beland.

Bijna twintig keer hoorde ik een van de volgende uitspraken of een combinatie daarvan: ‘Ben je de echte Kevin, of moet ik die ander hebben?’, ‘Ik dacht dat jij tegenwoordig een donkere was!’ en ‘Je hebt al die wiet die die ander op jouw naam gekweekt heeft zeker zelf gehouden!’ En dat is nog maar de vangst van één weekend. Helemaal op het boek lijkt mijn situatie gelukkig niet, want in tegenstelling tot hoofdpersoon Josef K. uit *Het Proces* had ik al vrij snel door wat er aan de hand was. Maar ook ik werd beschuldigd van iets waar ik geen weet van had en ook bij mij was het op raadselachtige wijze beangstigend. Iemand heeft zich namelijk voorgedaan alsof hij mij was. En dat is raar.

Dit boek gaat over identiteitsfraude. Daarbij staat mijn eigen verhaal centraal. Want naast schrijver van dit boek en journalist in het dagelijks leven ben ik slachtoffer geweest van identiteitsfraude. Ik zeg geweest, maar als je het eenmaal bent, kom je er nooit vanaf. Nou klinkt dat heel onprettig, maar het kan ook goede gevolgen hebben. Zoals mijn poging om met dit boek iets aan het probleem te doen. Of in elk geval voorlichting te geven over het fenomeen identiteitsfraude.

Dat doe ik aan de hand van ervaringsdeskundigen en betrokkenen. Naast andere slachtoffers van identiteitsfraude zijn dat een hoogleraar, een coördinator, een ombudsman, een makelaar, een journalist, een Kamerlid en een directeur. Allemaal hebben ze iets met dit onderwerp of – in een enkel geval – vond ik dat ze iets over dit onderwerp moesten zeggen.

Het is een verhaal met een duidelijk begin, maar zonder duidelijk einde. Want ook al lijkt het bij mij zo goed als opgelost en heb ik er geen last meer van, van dit soort identiteitsfraude is Nederland nog lang niet af. Zie het boek dan ook als waarschuwing voor jezelf en voor anderen. Lees hoe makkelijk het allemaal gaat en vraag je vooral af of dit ook bij jou kan gebeuren. Als het antwoord daarop ‘makkelijk’ is, pas dan je bescherming van je identiteitsgegevens aan. Want het kan iedereen gebeuren, zelfs als je je reisdocument nooit kwijtraakt. Ik ben mijn documenten nooit verloren en toch zijn mijn identiteitsgegevens op een of andere manier in de verkeerde handen terechtgekomen.

Mij en veel anderen is het al overkomen, ik wil nu alleen maar zorgen dat het jou niet overkomt. Doe iets met de tips, praat er met anderen over en verwonder je over hoe makkelijk het allemaal gaat. Want die verwondering is bij mij zelfs na het schrijven van dit boek nog altijd aanwezig. En dan niet

alleen over het vernuft waarmee de fraudeur – of de organisatie achter hem – te werk is gegaan, maar ook over het feit dat je als slachtoffer van identiteitsfraude altijd schuldig bent tot je je onschuld bewezen hebt. En bewijs maar eens dat je jezelf bent...

Deel I

1 april

Als ik ergens laks mee ben, dan is het wel met mijn post uit de brievenbus halen. Weken kunnen brieven, tijdschriften en folders onaangeroerd in dat kastje blijven liggen. Er zit toch nooit iets belangrijks tussen. Maar deze keer zitten er twee opvallende enveloppen tussen. Blauw-witte met oranje accenten. Van GGN, een incasso- & gerechtsdeurwaardersbureau. Voor zover ik weet heb ik nergens schulden gemaakt, dus ik denk vrijwel direct dat er een fout is gemaakt.

Ik lees de eerste brief twee keer, het is woensdag 1 april 2015, dus ik ben extra voorzichtig op deze datum. Het staat er echt, ik heb een betalingsachterstand op mijn huur van 13.101,27 euro. Het gaat om een adres in Dordrecht, waar ik niet woon en waar ik ook nog nooit ben geweest. Op mijn naam staat een huuradres in de Wijngaardstraat in Dordrecht. De raarste scenario's vliegen door mijn hoofd, maar het scenario dat steeds terugkomt, is dat iemand hier een fout gemaakt heeft. Dit gaat toch niet over mij? Ik heb nergens schulden gemaakt, ik betaal mijn huur altijd op tijd. Zelfs mijn studieschuld is lager dan het bedrag dat hier op papier staat. In mijn achterhoofd gaat de gedachte uit naar identiteitsfraude, maar die gedachte sluit ik heel snel weer uit. Als ik ergens niet op zit te wachten, is het maanden-, misschien wel jarenlange rompslomp omdat iemand zich voordoet als Kevin Goes.

Weer lees ik de brief. Ik sla mezelf voor mijn kop, want de brief ligt – aan de datum te zien – al een dikke twee weken in mijn brievenbus. Hij is naar mijn goede adres gestuurd en mijn voorletters kloppen. K.S.A. Goes. Het lijkt mij stug dat er nog iemand in Nederland is met precies diezelfde naam. Het hoeft niet dezelfde naam te zijn, bedenk ik. Het kan ook Karel Simon Anton Goes zijn in plaats van Kevin Stan Arnold. Daar zal de fout wel gemaakt zijn. Opgelucht pak ik iets te drinken. Daar moet de fout wel gemaakt zijn, incassobureaus maken wel vaker fouten.

De tweede brief gaat ook over een betalingsachterstand, maar een veel lagere. Die is gemaakt bij Nuon en dat gaat om 134,25 euro. De kosten zijn gemaakt op hetzelfde adres, dus ik neem aan dat daar dezelfde fout is gemaakt als bij de huurachterstand.

Onder aan de brief staat een e-mailadres, en ik besluit een mail te sturen om GGN te wijzen op hun vergissing. Ik leg uit dat deze huurachterstand van ruim 13.000 euro niet door mij komt en dat er vast en zeker een fout is gemaakt. Voor de zekerheid vul ik ook het formulier op de website in, dan komt het vast op de goede plek terecht.

Toch knaagt het de rest van de dag. Op weg naar de glasbak bel ik mijn moeder. Wie anders dan je moeder kan je geruststellen in situaties als deze? Nou, niet mijn moeder. Niks mis met haar, maar ze is in deze gevallen eerder realistisch dan troostend. Zij denkt meteen aan identiteitsfraude. Ik zeg haar dat dat zelden voorkomt en dat ik mijn paspoort nooit kwijtgeraakt ben. Ik zou niet weten hoe iemand mijn paspoort in handen heeft gekregen en ik verzeker haar dat er gewoon ergens een foutje gemaakt is. Toch sluipt door het gesprek met mijn moeder ook bij mij de gedachte weer naar binnen dat het hier misschien om identiteitsfraude gaat.

Als ik op de bank plof, word ik langzaam bang. Wat als het echt om identiteitsfraude gaat? Hoe is dat dan gegaan? Wanneer heb ik voor het laatst mijn paspoort ergens afgegeven of achtergelaten? Na lang nadenken kom ik tot de conclusie dat dat in Turkije is geweest. In augustus ben ik naar Turkije op vakantie geweest en daar heeft mijn paspoort een dag achter de balie gelegen van het hotel waar ik verbleef. Het kan zomaar zijn dat het toen is gescand en opgestuurd naar kwaadwillenden. Maar het paspoort kan ook op de computer van een werkgever, een verzekeraar of een telefoonaanbieder gestaan hebben en door een hack verkregen zijn. Ik weet het niet. Voor de zekerheid kijk ik op mijn computer. Heb ik een kopie van mijn paspoort op mijn eigen computer staan? Nee. Aan mijzelf kan het niet liggen.

Misschien ga ik wel te snel. Het kan nog altijd zo zijn dat er een fout is gemaakt bij GGN en ik mij nu druk zit te maken om niets. Mijn onrust gaat niet vanzelf weg, en ik ga toch op onderzoek uit. Via Facebook. Ik maak een foto van de brief die ik ontvangen heb en plaats hem met de volgende tekst: 'Meest wazige brief die ik ooit ontvangen heb! Ik zou een huurachterstand van dik 13.000 euro hebben in Dordrecht. Puntje van kritiek, ik heb nooit in Dordt gewoond!'

Al snel volgen er een aantal lollige reacties. Natuurlijk is de datum waarop ik het post, niet heel handig. Op 1 april gelooft niemand zo'n verhaal. Toch is de reactie van een vriendin van mij, Anne, de reactie waar ik op hoopte: 'Qua lettertype en gegevens klopt de brief wel... mocht je meer info willen moet je me ff pb'en, dan check ik 't morgen op kantoor voor je.'

Ik klik meteen verder en zie dat Anne bij GGN in Heerlen werkt. Anne en ik komen al jaren in dezelfde kroeg, mijn stamcafé in Heerlen, Café Pelt. Maar dat zij bij een incassobureau

werkte, dat wist ik niet. Daar heb je het niet zo snel over als je aan de toog hangt. Geluk bij een ongeluk dus. Ik stuur haar het volgende: 'Hoi Anne, thanks dat je me wil helpen. Hoop dat er sprake is van een fout en niet van identiteitsfraude... ik heb twee brieven ontvangen: een over huurachterstand bij Stichting Woonbron (dossiernr. 5088044) en een over betalingsachterstand bij Nuon (5173912). Beide gaan over adres Wijngaardstraat 44, 3311 TZ in Dordrecht. Mijn geboortedatum is 29-08-1985, mijn sofinummer is *****. Ik heb al een mail gestuurd, maar als jij het ook even kunt checken, zou ik dat heel fijn vinden. Jij weet namelijk dat ik al die tijd in Heerlen gewoond heb.'

Anne reageert snel: 'No problem. Antwoord op een e-mail kan nog weleens duren, weet ik uit ervaring. Je hoort morgen van me, je zou niet de eerste persoon zijn die ten onrechte wordt aangeschreven...' Dat stelt me een beetje gerust. Als zij al zegt dat dit vaker gebeurt, dan zal dat toch wel zo zijn? Nu begint het lange wachten. Ik pak een biertje uit de koelkast en hoop dat dit allemaal met een sisser afloopt. Voor iemand die heel slecht is in het bijhouden van zijn administratie en achter dingen aan blijven gaan, wordt met identiteitsfraude omgaan een heel zware dobber.

Dik een half jaar werk ik nu bij BNR Nieuwsradio. Als redacteur ben ik erg flexibel, ik kan op heel veel plekken ingezet worden. Vandaag, de dag nadat ik de bijzondere brief van GGN ontving, heb ik een flexibele dienst, en dat betekent dat ik van 's ochtends vijf uur tot 's avonds twaalf uur ingezet kan worden. Rond half acht word ik al gebeld. Of ik al om acht uur wil beginnen, want er is een zieke stagiair. Natuurlijk, waarom niet? Dat is het nadeel van die flexibele dienst, maar vandaag een voordeel. Want dat ik met mijn salaris vandaag als stagiair in-

gezet word, vind ik helemaal niet zo erg. Sinds mijn wakker ging, is er niets anders meer door mijn hoofd gegaan dan de brief van GGN en de reactie van Anne. Een dagje koffie halen voor de presentators en telefoontjes aannemen van luisteraars die op een stelling willen reageren, komt dan goed uit.

Na een klein halfuurtje zie ik het volgende bericht op mijn telefoon. Het is Anne, via Facebook: 'Goedemorgen. Heb je een e-mailadres voor me? Het is geen grap. Ik wil je graag wat uitleg en tips geven, maar dat wordt een lang verhaal via Facebook en m'n leidinggevende is daar niet blij mee... en je 06-nummer, wil even checken met het nummer dat wij hebben ontvangen van de opdrachtgever.'

Het was al waar ik bang voor was, maar nu komt het keihard binnen. Het is geen grap. Nee, dat dacht ik al niet, maar nu weet ik zeker dat er identiteitsfraude gepleegd is. Ik stuur Anne een berichtje terug met daarin mijn telefoonnummer en mijn e-mailadres. Dan loop ik naar mijn leidinggevende om uit te leggen wat er aan de hand is. Eerst kijkt ze me vol argwaan aan. Het is natuurlijk ook een ongeloofelijk verhaal, maar als ze ziet dat ik het meen, steunt ze me. Ik geef aan dat ik waarschijnlijk mijn dienst niet af ga maken, omdat ik wel iets anders aan mijn hoofd heb.

Een mail van Anne:

Kevin,

Allebei de dossiers zijn bij ons bekend, het is dus geen 1 aprilgrap.

Is dit e-mailadres en telefoonnummer de laatste jaren altijd je (enige) mailadres/mobiele nummer geweest?

In dossier 5088044 heeft GGN eind november 2014 een

telefoongesprek van debiteur ontvangen waarin is toegezegd dat de huurachterstand binnen de wettelijke termijn van 14 dagen betaald zou worden.

Bevestiging van deze regeling is vervolgens ook naar het adres in Dordrecht gestuurd. Wij hebben geen betaling ontvangen.

Eind december 2014 hebben wij bericht gehad van Woonbron om de zaak stil te leggen omdat er een hennepkwekerij geconstateerd is op het adres, opdrachtgever zou verdergaan met advocaat. Deze aangetroffen hennepkwekerij (en niet de huurachterstand) is de verklaring voor de extreem hoge kosten in dit dossier.

Vervolgens hebben wij in maart bericht ontvangen van opdrachtgever dat wij de zaak weer mogen oppakken. Omdat er geen betaling is binnengekomen hebben wij GBA genomen, dit mag wanneer wij voornemens zijn om te dagvaarden. Door het nemen van GBA is je adres in Heerlen bekend geworden, waarna jij in Heerlen dan ook de zogenaamde w1K-brief hebt ontvangen. Dit is een wettelijk verplichte brief waarin de debiteur een laatste kans wordt gegeven om zonder bijkomende kosten de vordering te voldoen. Omdat er geen betaling is ontvangen, is gisteren de officiële eerste sommatie-brief de deur uit gegaan. Je gaat vandaag of morgen dus wederom een brief ontvangen van GGN, waarin tevens de incassokosten, btw en rente zijn opgenomen. Mijn advies in dezen is dan ook om zo spoedig mogelijk een kopie van het contract op te vragen. Dit loopt via GGN. Wat ik wil voorstellen is dat ik in de dossiers een aantekening maak dat jij gebeld hebt en de vordering betwist. Ik zal dan contact opnemen met collega's uit

Dordrecht en aangeven dat jij een kennis bent die de vorderingen betwist, om ervoor te zorgen dat zij met een beetje tempo de kopieën bij Woonbron (en Nuon) gaan opvragen, dit om de handtekening te kunnen vergelijken. Een simpel bezwaar als 'ik woon daar niet' gaat namelijk niet werken, aangezien je ook gewoon een pand kunt huren zonder er ingeschreven te staan. Vervolgens eveneens zo spoedig mogelijk aangifte gaan doen. Dit bewijs van aangifte dien je vervolgens aan GGN te overleggen. Wij zorgen er dan voor dat dit in handen van onze opdrachtgever komt, die het verder zal moeten onderzoeken.

Laat maar even weten of het oké is dat ik hierachteraan ga voor je. Mocht je verder nog vragen hebben, feel free to ask.

Groet,
Anne

Een wietplantage dus. Dat is de reden van de ruim 13.000 euro die van me gevraagd wordt. En nu moet ik gaan bewijzen dat ik niet degene ben die daar verantwoordelijk voor is. Hoe werkt dat? Hoe moet ik bewijzen dat ik 'ik' ben en niet die ander? Allerlei scenario's spoken door mijn hoofd. Dat ik voor een rechter moet komen om me te verantwoorden, dat ik die duizenden euro's schuld die op mijn naam gemaakt zijn allemaal zelf moet betalen, of dat degene die op mijn naam allerlei frauduleuze zaken gedaan heeft nu achter mij aan komt.

Toch weet ik één ding zeker: hij heeft de verkeerde gepakt. Als je iemands identiteit overneemt, dan kijk je toch even naar zijn of haar achtergrond? Je kijkt even op Facebook of op LinkedIn, en als de betreffende persoon de middelen heeft om

achter je aan te gaan, dan pak je toch het volgende paspoort? Als hij even hadden gegoogeld, dan had hij direct gezien dat ik journalist ben. Het lijkt mij dat je zo iemand toch niet tegenover je wilt hebben. Misschien dat ik mezelf teveel eer geef, maar een journalist zal altijd uitzoeken wie er met hem gesold heeft en tot het gaatje gaan om te achterhalen wat er allemaal gebeurd is.

Ik bel met Anne om te vragen wat ik verder moet doen en tegelijkertijd geef ik bij de roosterdames aan dat ik vrijdag niet kan werken. Daarna ga ik aangifte doen. Anne vertelt me nog meer details, waarvan er eentje blijft hangen. Als je de 'Kevin Goes' belt die het huurcontract in Dordrecht afgesloten heeft, krijg je zijn voicemail.

Na veel gedram bij Anne krijg ik zijn nummer. Met trillende handen toets ik het in, 06 484 157 32. Mijn hart bonkt in mijn keel als ik mijn telefoon tegen mijn oor aan houd. 'Dit is de voicemail van Kevin Goes. Ik ben er even niet. Spreek iets in na de piep.'